

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K
J M É N E M R E P U B L I K Y

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **Ing. J. G.**, zastoupeného JUDr. Miroslavem Richterem, advokátem se sídlem Karviná-Ráj, Ciolkowského 282, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18.10.2012, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí ze dne 2.8.2012, o **starobním důchodu**,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení **s e** pro vady řízení **z r u š u j e** a věc se jí vrací k dalšímu řízení.

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 7.699,-Kč k rukám advokáta JUDr. Miroslava Richtera do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 18.10.2012, č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítlá námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ze dne 2.8.2012, kterým přiznala žalobci dle ust. § 29 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb.,

v platném znění starobní důchod od 1.9.2012 ve výši 20.913,- Kč. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná mimo jiné uvedla, že podle spisové dokumentace, jejíž údaje byly ověřeny u zaměstnavatele žalobce, získal žalobce 1.673 dnů, tj. 4 roky a 213 dnů v zaměstnání v kategorii uvedené v § 13 odst. 2 písm. a) zákona č. 100/1988 Sb. ve znění účinném do 31.12.1992 a v zaměstnání zařazeném v § 14 odst. 2 písm. b) až h) citovaného zákona 4.140 dnů, tj. 11 let a 125 dnů, celkem 5.813 dnů, tj. 15 let a 338 dnů a toto zaměstnání trvalo k 31.12.1992. Žalobce tak splnil podmínku § 174 odst. 1 písm. d) citovaného zákona a jeho důchodový věk tak činí 59 let. Tohoto věku žalobce dosáhl dne 9.5.2011. Žalovaná v odůvodnění dále uvedla, že podklady, které se nacházejí v její evidenci byly ověřovány u zaměstnavatele žalobce společnosti OKD, a.s., který potvrdil že do 31.1.1977 byl žalobce zaměstnán v III. pracovní kategorii jako hornický aspirant a teprve od 1.2.1977 vykonával jako revírník úseku zaměstnání spadající do I.AA pracovní kategorie. Přiložená kopie pracovní smlouvy ze dne 21.7.1976 a pověření ze dne 29.9.1976 jednoznačně neprokazují, že by účastník řízení vykonával nebo musel vykonávat pouze zaměstnání v podzemí hlubinných dolů. K přiloženým kopiím evidence fáraných směn dolu žalovaná dodala, že z ní není bez důvodných pochybností patrné, že se jedná skutečně o evidenci fáraných směn příslušného dolu a nikoliv jmenný seznam s uvedením čísel, který se může vztahovat k odlišné věci.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které uvedl, že žalovaná k projednání jeho námitek přistoupila zcela formálně a nevypořádala se s jeho námitkou, že v evidenčním listu důchodového zabezpečení byla provedena oprava dodatečně. O této opravě žalobce vůbec nevěděl, protože v době jeho podpisu tam nebyla a podle jeho názoru byla provedena nesprávně. Žalobce byl od 1.10.1976 pověřen v souladu s pracovní smlouvou ze dne 21.7.1976 vykonáváním funkce směnového technika v poli služeb se zaměřením na vykonávání funkce směnového technika při vybavování zubu rubání 27843, vybavování rubání 28849, vybavování rubání 27841 a likvidace rubání 29343. Byl tedy pověřen výkonem zaměstnání se stálým pracovištěm v podzemí hlubinného dolu. Uvedený listinný důkaz podpořil fotokopii z knihy fáraných směn, což rovněž dokládá, že pracoval na pracovišti v podzemí hlubinného dolu. Žalobce se proto domáhal zhodnocení doby od 1.10.1976 do 31.1.1977 jako zaměstnání v I.AA pracovní kategorii, jelikož to má vliv na výši přiznaného starobního důchodu.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 18.10.2012, č.j. X, připojeným dávkovým spisem žalobce, a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

V řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání napadeného rozhodnutí (ust. § 75 s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vzal v daném případě krajský soud provedeným dokazováním za prokázáno následující:

- ze žádosti o starobní důchod ze dne 4.7.2012, že žalobce žádal jeho přiznání od 1.9.2012;

- z rozhodnutí žalované ze dne 2.8.2012 tak, že žalobci přiznala od 1.9.2012 starobní důchod ve výši 20.913,- Kč měsíčně. Podle osobního listu důchodového pojištění zhodnotila žalovaná žalobci v období od 1.9.1974 do 31.12.1978 699 dnů zaměstnání v I.AA kategorii a dále v období od 1.1.1979 do 31.12.1980 731 dnů a od 1.1.1981 do 31.12.1981 243 dnů v této preferované pracovní kategorii. V I. kategorii má dále žalobce vykazovanou dobu zaměstnání od 1.1.1981 do 31.12.1992;
- z pracovní smlouvy uzavřené mezi OKR - Důl 1.Máj, národní podnik a žalobcem dne 21.7.1976, že žalobce měl ujednán den nástupu do práce 26.7.1976 a jako druh práce byla ujednána funkce technik – aspirant;
- z pověření ze dne 29.9.1976 podepsaného ředitelem závodu 3 OKR Dolu 1. Máj, že s účinností od 1.10.1976 pověřuje žalobce vykonáváním funkce směnového technika v poli služeb (strojný úsek a úsek likvidace) s tím, že jeho činnost bude zaměřena na výkon této funkce při vybavování zubu rubání 27843, vybavování rubání 28849, vybavování rubání 27841 a likvidace rubání 29343;
- z evidenčního listu o době zaměstnání a výdělku za roky 1974 až 1978, že v roce 1976 je uveden výkon práce od 1.1. do 25.7. a dále od 26.7. do 31.12., přičemž počet dní za dobu od 26.7. do 31.12. byl uveden v kategorii I., druh činnosti Alč.2 revírník a tyto údaje jsou přeškrtnuty s poznámkou opravy s nečitelným podpisem. Rok 1977 je pak vyplněn tak, že doba od 1.1. do 31.1. je uvedena zvlášť a doba od 1.2. do 31.12. rovněž zvlášť a pod kolonkou kategorie I. byl původně zřejmě vyplněn údaj 365 dnů, který byl přeškrtnut a opraven na 334 dny rovněž s nečitelným podpisem opravující osoby;
- ze jmenných seznamů pracovníků ručně označených "Důl Darkov, Závod Mír rok 1976 fارانé směny THP a rok 1977", že žalobce měl v měsíci říjnu 1976 vykázáno 22 směn, v listopadu 19 směn a v prosinci 20 odfáraných směn, v měsíci lednu 1977 8 odfáraných směn;
- z přípisu ze dne 5.5.2014 OKD, a.s., Závod Důl Darkov, že na dotaz krajského soudu sděluje, že přehodnocení doby zaměstnání žalobce od 26.7.1974 do 31.1.1977 bylo provedeno na základě zjištění zpětné kontroly. V době pracovního poměru od 26.7.1974 do 25.7.1976 žalobce studoval a byl veden jako stipendista a tato doba byla vedena ve III. pracovní kategorii. Po ukončení studia následovala doba aspirantury, po kterou byl připravován na práce na důlních pracovištích a k přípravě k řízení podřízených. Výkon této práce byl vykazován rovněž ve III. pracovní kategorii. K tomuto přípisu byl připojen návrh na přijetí žalobce do funkce "technik-aspirant" od 26.7.1976 se zdůvodněním, že dokončil studia na vysoké škole. Další návrh se týkal změny funkce žalobce od 1.2.1977 na funkci revírník úseku likvidace;
- z tiskopisu nahrazující přílohu č. 126 vyžádaného žalovanou od OKD, a.s., že žalobce v období od 1.9.1974 do 31.12.1978 odpracoval v kategorii I.AA 699 dnů zaměstnání pod pořadovými čísly podle resortního seznamu 01 07 01 I.AA a 01 08 01 I.AA. Průběh zaměstnání je uveden od 1.9.1974 do 25.7.1976 jako závodní stipendista – III. pracovní kategorie, od 26.7.1974 do 31.1.1977 jako technik aspirant rovněž ve III. pracovní kategorii, od 1.2.1977 do 31.12.1977 jako revírník úseku v kategorii I.AA a od 1.1.1978 do 31.12.1978 jako mechanik úseku rovněž v pracovní

kategorii I.AA. Tento přehled byl na dožádání žalované poskytnut za dobu od 1.9.1974 do 31.12.1978;

- z výpovědi žalobce jako účastníka řízení, že v období od 1.10.1976 do 31.1.1977 konal práce směnového technika v dole, proto denně fáral, což mimo jiné dokládá i evidencí o odfáraných směnách, kdy přehledy mu poskytla svědkyně M. J. K evidenčnímu listu důchodového zabezpečení za léta 1974 až 1977 uvedl, že jej každoročně podepisoval a když je podepisoval, byly neopravovány, nepoškrtnuty, přičemž jméno zaměstnankyně, která je vyplňovala, příp. opravovala není schopen uvést;

- z výpovědi svědka K. G., že v období října 1976 až ledna 1977 působil u OKR – Dolu 1.Máj, národní podnik jako vedoucí strojího úseku. Pamatuje si, že v té době byl žalobce jeho podřízeným jako směnový technik. Náplní této funkce bylo dohlížet na provoz a bezpečnost práce na jednotlivých pracovištích a provádět kontroly dvakrát za směnu. Jednalo se o práce zařazené v I.AA pracovní kategorii. Ke shora uvedeným návrhům týkajícím se pracovního zařazení žalobce se vyjádřit nemůže, ale v té době bral zařazení žalobce jakožto směnového technika. Svědek k tomu sám dodal, že toutéž funkcí i on byl dříve pověřen, což doložil pověřením ze dne 29.9.1976 podepsaném ředitelem závodu 3 s tím, že od 1.10.1976 měl tuto funkci vykonávat. K doplňujícímu dotazu dodal, že směnoví technici vykonávali práce v dole po celou směnu;

- z výpovědi svědkyně M. J., že poskytla žalobci předmětné přehledy o odfáraných směnách, což byla souhrnná evidence o odfáraných směnách, která byla vyhotovována podle denní evidence. Tyto souhrnné přehledy jsou archivovány doposud na pracovišti, kde svědkyně působila do konce srpna 2013. Uvedené přehledy jsou archivovány za účelem posouzení nároků zaměstnanců z hlediska bezpečnosti práce, jakož i při sledování dosažení nejvyšší přípustné expozice prašnosti, apod.;

Podle § 74 zákona č. 155/95 Sb. nároky na snížení věkové hranice pro vznik nároku na starobní důchod podle předpisů platných před 1. lednem 1996 po odpracování stanovené doby zaměstnání v I. pracovní kategorii zůstávají zachovány do 31. prosince 2018. Snížená věková hranice pro vznik nároku na starobní důchod se přitom považuje pro účely tohoto zákona za důchodový věk.

Podle § 18 odst. 5 zákona č. 100/88 Sb. při změně zařazení zaměstnání do pracovní kategorie započítává se doba zaměstnání podle nového zařazení pracujícím od počátku prokázaného zaměstnání, jestliže je to pro něho výhodnější, jinak ode dne účinnosti příslušného výnosu, jímž byla změna provedena.

Základní a jedinou žalobní námitkou žalobce v projednávané věci bylo to, že mu žalovaná nezhodnotila odpracovanou dobu od 1.10.1976 do 31.1.1977 v preferované pracovní kategorii I.AA. Tuto dobu žalovaná zhodnotila pro posouzení nároku na starobní důchod žalobce a jeho výši jako dobu odpracovanou ve III. pracovní kategorii. Vycházela přitom z evidenčního listu důchodového zabezpečení za roky 1974 až 1978, na kterém je vykazována doba v preferované kategorii I.AA po opravách v rozsahu, ve kterém tuto dobu žalobci také zhodnotila, tj. 699 dnů. Žalovaná vycházela z dokladů, které se nacházejí v její evidenci a tyto doklady si ověřovala u společnosti OKD, a.s. Uvedená společnost žalované v rámci řízení o námitkách žalobce poskytla shora uvedené informace, podle kterých žalobce byl až

do 31.1.1977 zaměstnán v III. pracovní kategorii a teprve až od 1.2.1977 vykonával

zaměstnání v preferované pracovní kategorii I.AA jako revírník úseku a posléze jako mechanik úseku.

Jak shora uvedeno krajský soud v souladu s ust. § 77 soudního řádu správního doplnil dokazování nad rámec důkazů provedených ve správním řízení k objasnění rozporného tvrzení žalobce se závěry žalované. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu může krajský soud na základě provedeného dokazování dospět k závěru odchýlnému oproti závěru České správy sociálního zabezpečení a zavázat správní orgán závěrem o tom, že práce vykonávaná žalobcem odpovídá zcela zaměstnání, které podle resortního seznamu bylo zařazeno do I. pracovní kategorie (viz rozsudek NSS ze dne 27.5.2009 č.j. 4Ads 12/2009-83). K takovému závěru dospěl soud v této projednávané věci a vzal za prokázáno, že žalobce vykonával nad rámec doby uznané žalovanou jako odpracované doby v I.AA pracovní kategorii také dobu v žalobě uplatňovanou, a to od 1.10.1976 do 31.1.1977. Krajský soud přitom vychází z listinných důkazů o pracovním zařazení žalobce, který podle pracovní smlouvy ze dne 21.7.1976 byl od 26.7.1976 zařazen pracovní jako technik aspirant, čemuž odpovídá i návrh na toto pracovní zařazení. Žalobce však předložil pověření ze dne 29.9.1976 k výkonu práce směnového technika pro vyjmenovaná pracoviště v dole podepsané ředitelem bývalého OKR Dolu 1. Máj, národní podnik v Karviné. Že tuto práci skutečně konal až do 1.2.1977, kdy byl pověřen výkonem funkce revírníka, potvrdil svou svědeckou výpověď svědek K. G., který byl jeho nadřízeným pracovníkem v této době. Práce směnového technika byla podle bodu 7 přílohy 2 Nařízení vlády ČSSR č. 117/88 Sb. obsahující seznam zaměstnání I. pracovní kategorie v hornictví se stálým pracovištěm v podzemí v hlubinných dolech zařazena do I. pracovní kategorie. Pokud pak jde o výkazy počtu odpracovaných důlních směn, bylo svědeckou výpovědí svědkyně M. J. objasněno, že jde skutečně o počty odpracovaných důlních směn mimo jiné i žalobce v předmětném období, neboť tyto výkazy byly vyhotovovány z prvotní evidence o odpracovaných důlních směnách, které slouží a jsou doposud archivovány k posouzení nároku jednotlivých zaměstnanců. Krajský soud se v tomto směru neztotožňuje s názorem žalované ohledně nevěrohodnosti těchto výkazů. Pokud žalovaná učinila závěr o počtu odpracovaných směn žalobcem v rozsahu 699 dnů a jako stěžejní podklad brala opravovaný evidenční list důchodového zabezpečení tehdejší organizací a sdělení této zaměstnavatelské organizace, pak toto sdělení vycházelo evidentně z citované pracovní smlouvy žalobce a z návrhů na jeho pracovní zařazení, avšak nebralo v úvahu jeho pověření funkcí směnového technika od 1.10.1976.

Soud podle § 78 odst. 1 s.ř.s. žalobou napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení spočívající v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a podle odstavce čtvrtého věc vrátil k dalšímu řízení žalované.

Žalovaná při vydání nového rozhodnutí o žádosti žalobce o starobní důchod bude vycházet z té skutečnosti, že doba odpracovaná žalobcem od 1.10.1976 do 31.1.1977 je dobou odpracovanou v preferované pracovní kategorii I.AA (ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.).

V souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. byla žalovaná zavázána zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 7.699,- Kč představující odměnu JUDr. Miroslavu Richtera

dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za 4 úkony právní pomoci á 1.000,- Kč dle ust. § 7, § 9 odst. 2, 4x náhrada hotových výdajů á 300,-Kč dle § 13 odst. 3, náhradu za promeškaný čas dle § 14 odst. 3 téže vyhlášky ve výši 400,- Kč a náhradu cestovních výdajů při použití osobního automobilu ve výši 763,- Kč (378,-Kč za spotřebu a 385,- Kč za opotřebení vozidla) dle vyhlášky č. 435/2013 Sb. S připočtením daně z přidané hodnoty ve výši 21%, tj. 1.336,- Kč činí celkem odměna 7.699,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 29. května 2014

**JUDr. Petr Indráček
samosoudce**